

ПРИМЉЕНО: 25.06.2018		
Орг. јед.	Број	Пар.
	1073/1	1

Комисији за писање Извештаја

Кадровској комисији Филозофског факултета

Научно-наставном већу Филозофског факултета

ПРЕДМЕТ: Приговор на Извештај о избору у звање истраживач-сарадник кандидата Ане Ђорђевић, број 05/2-7 од 25. маја 2018.

Поштоване колегинице и колеге,

Прилажем приговор на извештај комисије из наслова, од 25. 05. 2018. године. Тај извештај је на увиду јавности 30 дана од дана објављивања, што значи да је данас 28. дан, а ако се рачуна и дан објављивања 29. дан, тј. приговор прилажем на време.

Сматрам да Извештај има озбиљан проблем валидности. Наиме централни део тог извештаја се заснива на чланку *Управљање порођајем у Србији: медицинске интервенције и порођајна искуства*, објављеном у часопису *Лимес плус*, а тај чланак припада подручју акушерства а не психологије. Нисам довољно упознат са самим часописом, али ни мало не сумњам у његов квалитет, значај и научни допринос чланака које објављује. Међутим у самом раду, који се у целини можете пронаћи на линку <http://www.limesplus.rs/images/2017-2/Limes---Rodne-politike-2-2017---za-temu.9.pdf> тек се спорадично помиње по која реченица која би могла бити психолошка, али је генерално чланак јасно НЕПСИХОЛОШКИ.

По мом скромном суду, ситуација је веома слична лекарској визити у болницама, када лекар провери температуру пацијента, његов општи изглед, лабораторијске тестове и још га пита како је. Уколико би због тог последњег питања неко закључио да се ради о психолошкој визити, то би могао да закључи и из овог рада.

У захтевима за конкурс стоји да предложени кандидат треба да има један рецензирани рад. То се може схватити двојако: 1) било који рецензирани рад - у том случају би нпр. неко са радом о приносу кукуруза по хектару могао да се запосли као истраживач на педијатрији; или 2) рецензирани рад из области за коју се кандидат бира.

Потписници Извештаја нису изнели изричите тврдње о сопственим ставовима о датом раду и доприносу кандидаткиње (која је једна од три ауторке) и наместо тога користили синтагме попут "По сопственом опису ... је учествовала у различитим фазама...радила је и статистичке анализе...методолошки део". Статистичких анализа практично нема, или су тривијалне (једна skupина тврдњи је дата у прилогу), а у методолошком делу помињу се два корелата: време протекло од порођаја и величина породицишта, што свакако нису психолошке варијабле. Неке статистичке анализе су веза између ручне дилатације и индукције као медицинских поступака, о којима се не учи ни на једном факултету на свету у оквиру психологије. Једино што се на ових 20ак страна текста помиње да има везе са психологијом јесу неке разлике у осећањима жена које су добијале и нису добијале медицинске третмане – у укупно пар реченица, са извесним вишесцифреним коефицијентом "U". У вези тих пар реченица бих желео да истакнем следеће: а) у тексту се уопште не помињу психолошка осећања као варијабле (осим у табели у прилогу): нити теоријски описане (као што су описани медицински поступци и политике у области здравства у дискусији), нити бројчано дате, б) ово "r" не значи много, односно не значи ништа ако није дато са резултатима из бар два разлога: б1) прво, на оволиком узорку ако је распон неке мере од 5 до 50, статистички може бити значајна разлика нпр између групе која има 48,7 и оне која има 48,9; б2) могуће је да скоро све испитанице дају највише, или најниже оцене, што мора да утиче на касније препоруке, уз још неке непрецизности само у тих пар реченица које чине једноцифрен проценат обима текста, а које бисмо могли посматрати и као (не искључиво) психолошке.

Рад, по мом суду (а дозволићу да кажем и – очито), није ни из медицинских области које имају традицију блиског односа са психологијом попут психијатрије или неуронаука.

Због болести нисам присуствовао седници Одељења за психологију па нисам могао детаљније да образложим замерке, али сам чуо да је одговор на мој писани допис био везан за моје неблагонаклоне мотиве.

У вези са тим желим да изнесем неке аргументе, за које сам мислио да су подразумеввајући, те се стога извешавам онима који то увек имају у виду. Дакле, када судимо о неком објекту или појави која нам је доступна и у стању смо да је лично проценимо, онда процењујемо директно ту појаву и доносимо сопствени суд о њој. У неким случајевима, нпр. код питања о загревању површине планете Земље и климатских промена, или негативног дејства осиромашеног уранијума већина нас нема довољно знања и информација те се ослања на гледишта стручњака, процењујемо њихово знање, веродостојност, мотиве, интересе и слично, те се са

више или мање поверења приклањамо одређеном гледишту. У случају када пред собом имамо рад, који сами можемо видети (као што сами можемо видети нпр. да ли је у некој соби отворен или затворен прозор) и проценити - није примарно, или није уопште битно који су мотиви, интереси, намере и остали субјективни ентитети оних који имају једно или друго мишљење о датом објекту (овде о чланку). Такве процене, нпр. да је комисија била пристрасна, да је критичар био злонамеран, да је неко имао одређене мотиве и слично, могу бити наши лични закључци, претпоставке или уверења након што смо се лично уверили у једну прилично очигледну ствар.

Да поновим, не ради се о питању колико је квалитетан неки рад, када експерт из дате области свакако може да процени боље од ланка, него о томе да ли је ово медицина, или психологија или електротехника.

Такође бих желео да још једном потврдим да се суштина реферата и суштина овог приговора не заснивају на процењивању било које личне особине, врлине, моралности итд. кандидаткиње, било кога од чланова Комисије за писање, нити приговарача. Ради се искључиво о утврђивању: 1) да ли рецензирани рад из једне области може да буде валидан за избор у звање у било којој другој области и 2) ако не, да ли је спорни рад психолошки или не.

Зато сам одлучно да уз овај приговор приложим спорни рад у целини. Имао сам велике дилеме да ли да дајем реченицу по реченицу и доказујем да оне, у готово свим случајевима нису психолошке. Почећу од прве реченице: "У овом раду бавиле смо се начинима на које је порођај регулисан у локалним породилиштима у Србији кроз примену различитих медицинских интервенција и техника, у оквиру којих порођај као физиолошки процес бива трансформисан у активно вођен процес у коме медицинско особље преузима кључну улогу." Ја сам иначе у Математичкој гимназији имао курс геометрије на коме смо пошавши од основних аксиома, корак по корак доказивали разне теореме Еуклидове геометрије, тако да ми то доказивање не би пало тешко, међутим сматрам да би то било врло напорно и досадно за читање, а изнад свега и да би то било апсолутно недолично третирање веома умних читалаца.

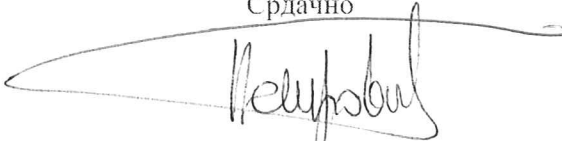
Рад је такође доста близак докторској дисертацији прве ауторке – између осталог, у тој дисертацији су такође описани медицински третмани идукција, епидурал, дилатација, притискање стомака и слично.

Уважени професори,
свесни смо да се у последње време догађа читав низ неадекватних понашања која потресају јавност, од захтева за проверу више од сто доктрских дисертација, до низа проблема са акредитацијом разних приватних факултета. Наш Факултет се увек снажно супротстављао томе, и имао реч која се чула и уважавала управо због своје стручности и доследности. И неки потписници овог реферата <https://pescanik.net/misljenje-o-disertaciji-kandidata-sinise-malog/> су излазили у јавност са одбраном таквог начела, међутим, овде су, зачудо, сами учинили нешто слично ономе против чега су иступали.

Прихватањем овог спорног Извештаја, даће се прилика свима који у будућности буду чинили много веће академске преступе, пре свега ван нашег факултета, нпр. плагирали докторате или који буду одбијани у процесу акредитације, да се позову на Филозофски факултет Универзитета у Београду и на овај конкретан случај.

Уверен сам, да ће Филозофски факултет, још једном потврдити и одбранити сопствену репутацију, уз пуно поштовање како кандидата тако и чланова Комисије, НЕ дозволивши да Извештај у овом облику, односно са овим чланком као круцијалним за дати извештај, буде прихваћен.

Београд, 22.06. 2018.

Срдачно

др Небојша Петровић

ванредни професор

Одељење за психологију

Прилог: чланак ”Управљање порођајем у Србији: медицинске интервенције и порођајна искуства”